

## Una gran Vetllada

De tal pot titular-se la vetllada que feren les Filles de Maria de nostra vila la diada de l'Immaculada. Poques vegades havíem assistit en nostre poble a un acte tan religiós, tan cultural, tan falaguer i que ens plagués tant. Poesies, cants, peces rítmiques i discursos, tot de mà mestre. ¿Què més pot dir-se? Les nenes del Patronat tingueren una de ses mil·lors diades i ritmicaren unes cançonetes que feren la delícia dels concurrents. Les senyoretes M. Muntaner, C. Godori, D. Pascual, C. Aregall, T. Canaleta, M. Parcet, A. Parcet, G. Rigual, P. Pascual, L. Plá, M. Bonal i C. Rigual, palesaren grans qualitats recitant boniques poesies. Els discursos, que correran a càrrec de la senyoreta N'Antònia Pascual i dels Rnts. Lluís Rodà, vicari i Ramon Pagés, beneficiat foren molt ben pensats, molt ben dits i fortament aplaudits pels assistents. No cal dir que les peces de música i de cant estigueren a l'altura de l'acte, palesant-se una vegada més, quan mereixedores eren, les noies cantaires, del nom de rossinyolets, que els hi donà un dels oients de la vetllada.

Veritablement són dignes de lloança els iniciadors de l'acte i els que hi prengueren part, perquè ens proporcionaren una vesprada ben deliciosa. Un aplaudiment entusiasta, que ben merescut s'el tenen, a les piadoses senyoretes, Na Concepció i Na Montserrat Bonal, a quina constància, a quin zel i a quina perícia musisal, es degué en gran part l'èxit que assoliren tots els actes religiosos i la vetllada.

També cal fer menció especial de Mn. Jaume Ayats i d'en Francesc Riumalló per la valuosa cooperació que hi donaren, prenent a son càrrec la part confiada a les nenes del Patronat.

Rebé, Filles de Maria d'Arbucies. Això és entendre la pietat i saber-la fer atractivola i plaenta. Actes com aquest haurien de re-

petir-se ben sovintet. Ben clar palesava tothom, amb els forts picaments de mans, quant els hi agradaven tots els nombres del programa.

Apa doncs us diré, fent meves unes paraules del bell i assenyat parlament de l'Antònia Pascual: Anim i endavant. Que no sigui aquesta l'última vetllada.

UN CONCURRENT

## Notes biogràfiques

I

Al llegir dies enrera, en aquesta mateixa revista un article sobre les llegendes que's contenen del castell de Montsoriu, pensí que segurament interessaria a n'els llegidors de EL BAIX MONTSENY, conèixer l'història dramàtica i tràgica a la vegada, d'un dels seus senyors feudals, que, en el segle XIV, desempnyà un paper ben important en l'història de la Confederació Catalana-Aragonesa. Aquest fou en Bernat de Cabrera, Vescomte de Cabrera i de Bas.

En Bernat de Cabrera, segons conta l'historiador Bufarull en la seva Història Crítica de Catalunya, tenia son principal castell, que fou residència preferida dels de son estirp, al cim del solitari turó de Montsoriu, que s'enlaira majestuós, no lluny d'Arbucies i a quin peu s'hi aixeca la població de Breda, on hi havia el famós monastir de Sant Salvador. No es saben els motius que l'empenyeren a pendre tan cristiana resolució, però el cert és que en Bernat de Cabrera abandonà un dia, l'esplèndida estada de Montsoriu per a vestir l'hàbit d'humil penitent en el mentat monestir.

Quelcom extraordinari devia concórrer en la personalitat d'aquell cavaller, perquè el mateix Rei En Pere el Cerimoniós anà personalment a treure'l d'aquella solitud per tal de fer-lo son Conseller.

Des d'aquest moment fins a l'any de la seva mort, que esdevingué en 1364, el nostre Vescom-

te, va ésser el Conseller privat del Rei, En Pere el Cerimoniós, III de Catalunya i IV d'Aragó i el que conjuntament amb aquest dirigí la política de la Confederació Catalana-Aragonesa, durant un període d'aprop de vint anys.

L'estimació en que el Rei En Pere tenia a son Conseller es posà de manifest en les grans festes amb que la Cort Reial celebrà el casament del fill d'en Bernat de Cabrera i de Na Margarida, filla del Vescomte de Castellbó, que tingué lloc a Saragossa, l'any 1350 i amb motiu del qual, En Bernat de Cabrera donà a son fill el castell de Montsoriu, Hostalrich i el Vescomtat de Cabrera.

En aquest mateix any nasqué el Príncep Joan, hereu de la Corona i en el document en que son pare, el Rei, instituïa per a ell el Ducat de Girona, nombrava acompanyant i mestre del Príncep al seu molt estimat conseller, el noble En Bernat de Cabrera, per el seu constant, expert i provat talent, distingida noblesa i notable llealtat.

LL G., pbre.

## Festa arbucienca a Bellulla

En el santuari de Bellulla, que es troba a uns tres kilòmetres de Granollers en direcció a Caldas de Montbuy, damunt un turonet des del qual hom pot esguardar tota la bonica plana del Vallés, la nit de Nadal, s'hi celebrà, mercès a la generositat de la família Recolons, una joliua festa, que devingué ben arbucienca pels valuosos elements que hi prengueren part. La mestressa de la senyorial casa, Na Núria Morer, la qual conjuntament amb son dilectíssim marit, D. Marian, fou l'ànima de la festa i tant es desfeu per a atendre a tothom, es filla dels antics amos de la Corbadora.

De la missa i el sermó n'era encarregat el Dr. Ramon Pagés. La part musical anava a càrrec de l'intel·ligent mestre, En Francesc Vilaró, qui havia musicat, com